9de JAARGANG | CURAÇAO DEN 26n. NOVEMBER 1892 | N° 465

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annuncio di 1 té 7 regel fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

De katholieke Kerk en de Slavernij.

(*Vervolg.*)

Voor wij onze artikelen over den zegenrijken arbeid der katholieke Kerk ter afschaffing der slavernij sluiten, wenschen wij haar pogingen tot datzelfde doel in de Nieuwe Wereld, nog een weinig toe te lichten

Gelijk wij reeds zagen heeft Zij het eerst het denkbeeld opgevat, om de gruwelen, door de ontdekkers tegen de inboorlingen gepleegd, tegen te gaan, om de vrijheid van den Indiaan en zijn waardigheid als mensch te doen eerbiedigen. Haar streven, haar arbeid voor de heilige zaak der vrijheid in die gewesten wordt vooral geteekend in het beeld van den grooten man, die door duizenden een verdediger der vrijheid geprezen, door weinigen een onderdrukker ervan genoemd wordt: in den eenvoudigen monnik Bartholomeus de las Casas.

Bartholomeus de las Casas werd in het jaar 1477 te Sevilla geboren en stak, na volbrachte studiën aan de hoogeschool van Salamanca, in 1504 naar Amerika over, waar hij acht jaren later de H. Priesterwijding ontving. Het beeld van dien man in weinige regelen te schetsen is ons ten eene male onmogelijk. Dat hevig bewogen leven, dat onvermoeid strijden tegen de onderdrukking; dat reizen en trekken van Amerika naar Spanje en weder terug voor de belangen zijner indianen — alles overschrijdt zoo iedere maat, dat men het niet gemakkelijk met één blik overziet. Dit éène blinkt luisterrijk in al zijn arbeiden, in al zijn streven uit: de rechten te doen eerbiedigen, die God aan iederen mensch geschonken heeft. Hoort hem zelve voor den koning en een uitgelezen gehoor die rechten verdedigen; het teekent den wakkeren strijder.

„Sire," sprak hij onder de ademlooze stilte der menigte, „Sire, ik behoor tot de eerste Castilianen, die den Oceaan zijn overgetrokken. Ik heb daar op allerhande wijze de gedragingen onzer landgenooten jegens de inboorlingen kunnen nagaan: ik zou niet eindigen en misbruik maken van de eer, die mij te beurt valt in tegenwoordigheid van Uwe Majesteit pleit te voeren, indien ik in bijzonderheden al de gruwelen opsomde, waarvan ik getuige was, of door geloofwaardige personen de mededeeling heb ontvangen. Reeds heb ik mij dienaangaande verklaard èn voor den Raad van Indië èn voor Uwe Majesteit, die zich wellicht nog herinnert wat ik haar, nu twee jaren geleden, eerbiedig deed kennen. Maar verraad zou ik plegen aan de heilige zaak der onschuld, indien ik in dezen luisterrijken kring niet weerlet, wat zooeven beweerd werd."

"....Men legt den Indianen ondeugden ten laste; maar men zal, des ben ik overtuigd, na een weinig nadenken moeten bekennen, dat deze hun door de blanken zijn geleerd; terwijl de onzen in de slechte hoedanigheden, welke zij van de overwonnenen aannamen, hen weldra overtroffen. En inderdaad, kan mijn tegenstander ontkennen, dat de hoogmoed, de hebzucht, de godslastering, de trouweloosheid en andere gruwelen dezen heidenen vreemd zijn, dat zij zich zelfs geen begrip kunnen vormen, hoe men er zich aan schuldig kan maken, en dat ons eenig voordeel op hen zich bepaalt tot een weinig meer verstand, tot een weinig meer beschaafde gevoelens, een voordeel waar hun groote eenvoud, hun onverstoorbare zachtzinnigheid en onkreukbare trouw ruimschoots tegen opwegen? Zij zijn niet tot eigen bestuur in staat, beweert men; maar hoe zouden zij dan zoo'n langen tijd door hun Caciken geregeerd zijn? Wie heeft dan tot nu onder hen van burgeroorloogen gehoord, waar zelfs de bloeiendste en best ingerichte christenstaten niet aan ontkwamen? Maar toegegeven eens, — wat ik echter ontken — dat zij als minderjarigen voogden behoeven, waar die te vinden? Onder de Spanjaarden? Maar hoe hebben dezen hen tot nog behandeld? Werd niet het lam aan den wolf toevertrouwd? Alle hoeken der Nieuwe Wereld weergalmen van het gejammer der ongelukkigen, die onder dwingelanden leven wreeder dan Dionysius of Phalaris. — Zij zijn tot slavernij geboren, zegt men. En van het begin der wereld was er geen volk minder dienstbaar dan zij, minder slaaf van goudddorst of andere driften. Neen, laten wij onze eigenliefde niet streelen: bedriegen wij ons zelven niet; alle volken zijn vrij, en niemand is het toegelaten die vrijheid aan te schenden. Behandelen wij hen evenals wij zouden wenschen door hen behandeld te worden, indien zij, als wij, met groote overmacht op onze kusten waren geland. En waarom zou ook voor hen zulks niet gelden? Sinds wanneer is het recht van den sterkste het beste? Welk punt der Christelijke leer wettigt zulk gedrag?"

„Maar wat zouden we ter onzer verdediging in kunnen brengen, als deze volken eenmaal de gelegenheid aangrepen van zich te wreken? Behoudens het recht der wedervergelding zouden zij nog een tweede bezitten, namelijk van zich in de toekomst voor ons te vrijwaren. Neen, nooit zullen voor de vierschaar van het nageslacht onze verraderlijke aanslagen en strooptochten, onze afpersingen en knevelarijen, waardoor reeds tal van stammen van de aarde zijn uitgedelgd, kunnen vrijgepleit worden. En let wel, heidenen staan hier tegenover Christenen; ja, wat nog meer de verbazing wekt: dit alles geschiedt achter het mom van godsdienstijver. Maar waar ter wereld hebben de Apostelen en de apostolische mannen ooit recht meenen te hebben op het leven en de vrijheid der heidenen? Voorwaar, wel een vreemde prediking van het Evangelie, — van die wet van genade en heiliging, die slaven des duivels kinderen Gods maakt — vrijgeborenen tot slavendienst dwingen, onschuldigen het lichaam met de zweep verscheuren, louter omdat zij onder den opgelegden arbeid bezwijken, het land drenken met hun bloed; hun zelfs het noodzakelijkste ontnemen, in hun tegenwoordigheid buitensporige misdaden begaan! Ha, Sire, dat verbergt men voor Uw Majesteit, maar ik ben er in persoon getuige van geweest, en ik maak mij sterk dat niemand het onderstaan zal, dit onwaarheid te heeten. Oordeel naar uw beleid, rechtvaardigheid en godsdienstzin de zaak der Indianen: dezen zullen zich zonder twijfel aan uwe beschikking onderwerpen."

De priester, die zoo sprak, wordt door sommige schrijvers beschuldigd de invoerder geweest te zijn der afrikaansche slaven in Amerika. J. N. M. in zijn Voorwoord bij het bekend: *Beknopt chronologisch overzicht der geschiedenis van Curaçao*, enz., gelooft het niet! Het is ook inderdaad moeilijk te gelooven. Op het einde der vijftiende eeuw was de handel in negerslaven bloeiend in Portugal en Spanje. Te Sevilla was de groote markt, waar de slaven hun eigen bestuur hadden. De uitvoer naar Amerika schijnt samen te vallen met het aanleggen van suikerplantages. Reeds ten jare 1505 werden „met andere nuttige zaken", zooals men zegde, zeventien afrikanen door de expeditie-bureaux van Sevilla naar de kopermijnen van San Domingo ingescheept. Zes jaren later volgde een zes en dertigtal. Ja, in korten tijd groeide hun aantal zóó aan, dat koning Ferdinand twee dukaten voor iederen slaaf eischte. Dat nu Las Casas, die volgens zijn beschuldigers in 1517 het voorstel deed tot invoering van slaven in Amerika, terwijl er sinds 1505 uitgevoerd werden, de ontwerper van dit onmenschelijk plan zou geweest zijn, is klaarblijkelijk laster.

(*Wordt vervolgd.*)

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Wordt bekend gemaakt, dat de gelegenheid tot verzending van postwis-

FEUILLETON.

E CORONEL SANTA CRUZ.

Un decapitacion no tabata un cos, koe hende sa mira toer dia na Castra Giovani; no tin di admira anto, koe dia promer di excecucion di e pober condenar, tabatin muchoe boroto den ciudad; cajanan tabata jen di hende koe tabatin gana di tendé un of otro nobo tocanti e matador, i koe tabata pega na curpa di cada hende, koe nan tabata corda di sabi algun particularidad di és hechoe scondir.

Causa i motiboe di es curiosidad universal, tabata e cordamentoe koe a ánima toer hende, koe e matador, sin speranza, koe su suerte lo mehora i vencé pa e duele koe é tabata moenstra, lo revela algun noticia importante, i hende di tal manera lo tendé algo coe siguranza tocanti di djé mes i di su gefe, e kaptan famoso di ladronnan, Luigi Lana. Ma toer a sali frustar den nan speranza; e homber condenar no a revela no solamente ningun particularidad, ma el a sigi pretendé koe el tabata henteramente inocente, pasobra na dia di e asesinato é tabata na Palermo, esta: cerca cincuenta hora leeuw di e famoso lugar, camina e crimen tabata cometer.

Henter dia hende no a tendé nada koe papiamentoe ariba culpa of inocencia, di e hende condenar; ora anochi a cai, nan a mira un luz den Capilla, camina é mester pasa anochi. Atardi pa seis or nan a habri porta di Capilla, pa un Padre drenta, koe tabatin costumber di bin consola condenarnan den nan prison; e Padre a sali noema cerca diez-un or i mei. Despues di su salida, e pobercitoe a parcé muchoe mas calmo.

Cinc-or di marduga a bati, i cajanan for di prison té na lugar di excecucion tabata jen di hende caba, esnan koe por a haja un lugar den bentana di casnan, a forma casi un muraja i daknan mes a parcé koe nan no por carga e peso di tantoe miradornan koe a busca di haja un pida lugar aji riba.

Na siete or, President di hueznan coe henter su corte a jega na e lugar tristoe i nan a bai sinta cada un ariba su silja destinar p'e. Manera maestro Gaetani a priminti na e coronel, nan a warda un lugar p'éle un banda di huez. Siete or i mei es stranjero a jega; el a gradici e huez pa su urbanidad, coe un gracia hal toe koe a moenstréle un hende di un cla, sa di mas nobel. El a saca su horlogi lombrando di diamantnan pa weita si es solemnidad tristoe lo tarda muchoe ainda i a toema su lugar di honor meimei di autoridadnan di cuidad Castro Giovani.

Un ratoe despues un boroto koe tabata jega mas i mas acerca, a nuncia binimento di e condenado.

En berdad, pres a parcé e bordugoe, sintar riba cabai, na cabez di troepa. Tras di djé a sigi cuater solda koe tabata camna adilanti di e malbado.

Esaki tabata sintar ariba un buricoe, su lomba birar na bandi di cabez di es bestia, di manera koe semper su bista a cai ariba su caga di morto, koe Fraternan di Misericordia tabata carga. Tras di nan a sigi un multitud inumerabel di pueblo di Castro Giovani.

A parcé, koe e condenado a scucha coe masjar indiferencia i sin ningun atencion na spiertamentoe i palabra di conselo koe e padre a papia, koe tabata companjéle. Toer hende a kere, koe es diferencia a sali for di circumstancia koe e Padre no tabata é mes koe a bisitéle den prison. Juist na momentoe, koe nan tabata spera e padre koe tabata costumber di bini, el a hajé strobar i nan tabata obligar di jama un otro, si nan no kier a larga moeri e pobercitoe sin judanza di Iglesia. Kiko koe ta, e homber infeliz no tabatin sosiegoe, i e bista koe el a tira riba e tauw di hendenan koe tabata sigiéle, a moenstra clar, koe ancia di mortoe a cohéle caba. Jegando na e lugar di castigoe, ora e Padre a judéle di baha for di buricoe, (pasobra su manoe tabata marrar ariba su lomba) di ripiente el a dal un gritoe i coe un movemiento di su cabez, el a moenstra e coronel koe tabata sinta un banda di huez.

"Padre," el dici, "e homber aji por salba mi, si el kier."

¡ Kende, a puntra e padre stranjar!

Esun aji un banda di huez coe su uniform coral i epauletnan di oro. O tata, ta bon Dios a mandé aki. Milagro! milagro!"

I henter pueblo a grita mescos milagro! milagro! sin nan sa, kiko a socedé.

Es hechoe no sperar, no a stroba e bordugoe di haci toer su preparacion pa caba coe su obligacion tristoe. Ma e Padre a stop é. Henter pueblo a rek nan garganta pa weita kiko lo socedé.

"Stop!" mi ta bisa bo, asina e padre a sclama; na nomber di Dios, mi ta manda bo di warda coe es excecucion.

E ta sigi.

sels naar *Luxemburg* opengesteld zal worden op den 1n. Januari 1893.

———

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Janse Heloman voor Magdalena Beaujon, Juan E. Elsevijf, Victor Tores, Eduardo Perez, Manuel Gonzalez, Diogenes Arrieto, Temistocles Garcia S, Josefina S. de Sederstromy, Juan Bril.

Aangeteekende stukken: een drukwerk geadresseerd aan Enrique Baez, Curaçao, en een monster geadresseerd aan Ephraim Curiel, Curaçao.

Suriname.

— Den 1 October jl. is te Paramaribo, het zilveren Priesterfeest van mgr. W. A. F. Wulfingh gevierd. Hij is den 10 Mei 1839 te 's Bosch geboren; den 15 October 1861 ontving hij te St. Truijden het ordekleed en den 1 October 1867 te Wittem de Priesterwijding. Van 1871 tot 1880 bekleedde hij achtereenvolgens in de kloosters te Roermond, te Wittem en te Amsterdam, telkens gedurende 3 jaar, het rectoraat. Pater Wulfingh kwam den 29 Juni 1888 in de Kolonie aan, en werd, na het overlijden van mgr. Schaap, tot Apostolisch Vicaris benoemd. Den 15 December 1889 werd hij te 's-Bosch tot Bisschop gewijd.

Reeds sinds een jaar waren niet alleen in de kolonie, maar ook in het Moederland, op de verschillende plaatsen, waar hij werkzaam was geweest, velen bezig aan smaakvolle handwerken en andere fraaie geschenken, om hem die op den feestdag aan te bieden. Bij dit alles ontving hij thans nog het portret van Leo XIII, hem door den Paus geschonken, met expreslijk vervaardigd onderschrift. Vele dagen te voren was men reeds druk in de weer, om zoowel de hoofdkerk der R. K. gemeente als het schoolgebouw, waarin de geschenken zouden worden aangeboden, te versieren. In een voor deze gelegenheid verschenen feestnummer van de *Kath. Waarschuwer* waren opgenomen feestliederen en heilwenschen in het Nederlandsch, in het Neger-Engelsch, in het Engelsch, en zelfs in het Indiaansch.

De feestlijkheden namen reeds ten half 5 ure 's morgens een aanvang, toen eenige jongelieden met cithers den Jubilaris eene aubade brachten. Ten 6 ure heeft hij de H. Mis gelezen in de kapel der Ew. Zusters, waarna deze, evenals de Weezen, hem hunne felicitatiën en geschenken aanboden. Ten 9 ure werd de Jubilaris uit de pastorie plechtig afgehaald en door bruidjes en jongentjes begeleid naar het schoollocaal, waar Hij werd toegesproken door pater van Esch, die als getuigenis der groote verdiensten van den Jubilaris wees op diens initiatief ter verzorging van melaatschen, de beide stichtingen van Nickerie en Marianella; den bouw van eene kerk te Coronie en te Paramaribo. Na daarbij zijne heilwenschen te hebben gevoegd, leidde de spreker, hem rond, om hem de geschenken te vertoonen.

Hierna sprak pater Van Esch: „Het grootste gedeelte van uw priesterlijk leven heeft u doorgebracht in Nederland. Jarenlang stond u aan het hoofd van verschillende onzer huizen; jaren lang werkte u als missionaris aan het zielenheil. En als rector en als missionaris heeft U de genegenheid gewonnen van uwe medebroeders en van vele katholieken. Ook zij bidden voor U op dezen jubeldag en bieden U hunne geschenken."

Nadat de Jubilaris alles met belangstelling bezichtigd en in eene korte, maar treffende toespraak zijn dank er voor betuigd had, begon de receptie, die door den Gouverneur, vergezeld van zijne adjudanten, werd bijgewoond. Voorts waren ook aanwezig de Voorzitter van de Koloniale Staten en van het Hof van Justitie, de Commandant en de état-major van Hr. Mr. stoomschip „Suriname," de Majoor-commandant der troepen en van het garnizoen, benevens de officieren der landmacht en onderscheidene anderen zoowel ambtelijke als ambtlooze in gezetenen. De receptie werd een oogenblik onderbroken, daar de Jubilaris de Chineezen ging ontvangen, die daarna hun vuurwerk afschoten. 's Avonds werd hem van 8 tot 9 uur door het muziekkorps van het garnizoen eene serenade gebracht. Met het ontsteken van vuurwerk, dat uitmuntend slaagde, werd dien dag het feest besloten.

Den volgenden dag heeft de kerklijke feestviering plaats gehad. Ten half 9 werd eene Pontificale Hoogmis door den Jubilaris gecelebreerd. Na het Evangelie werd de feestpredicatie gehouden door pater Eysink, die tot onderwerp had de waardigheid van den Priester. Na de Mis werd door het St. Alphonsus-koor eene feestcantate gezongen. 's Avonds volgde Pontificaal Lof met processie en Te Deum.

Oost-Indie.

— Mgr. A. K. Claessens, Aartsbisschop van Sirace, Apost. Vicaris van Batavia, heeft, wegens hoogen ouderdom en redenen van gezondheid, Batavia verlaten en is thans rustende bij zijn neef, den WEw. hr. pastoor van Santen, die weldra met de bisschoppelijke waardigheid bekleed zal worden.

NEDERLAND.

— De hr. J. T. Smits van Oijen, te Eindhoven, lid van de Eerste Kamer, heeft aan de Prov. Staten kennis gegeven, dat hij als zoodanig ontslag heeft genomen.

— Mag men de geruchten gelooven, die daar nu reeds over opduiken, dan is minister Tak's kieswet-ontwerp in de club-vergadering der liberale Kamerleden nog heel wat ongunstiger ontvangen dan in de liberale pers. De Haagsche correspondent van de *N. Gron. Ct.* zegt, omtrent de laatste club-vergadering een en ander vernomen te hebben, dat hem in 't belang der zaak minder wenschlijk voorkomt nu reeds te publiceeren. "Laat mij volstaan, zoo zegt hij, met u te verzekeren, dat er bij lange na geen algemeene overeenstemming is verkregen, en dat er zoowel in de ontwikkeling der bezwaren als in de uiteenzetting van de voordeelen schroomlijke overdrijving was gelegen. Dat er verschil zou blijken te bestaan, kon iedereen wel voorzien; maar dat er liberalen zouden opstaan die zich reeds nu onvoorwaardelijk tegen de voordracht zouden verklaren, gelijk ze daar ligt, is wel wat kras. En als gij nu nog wist in welke termen dat geschiedde — o. a. door den hr. Rutgers, die het debat inleidde — dan zoudt gij het waarschijnlijk met mij eens zijn, dat het zeer wenschlijk is te achten, de zaak maar niet al te spoedig ter hand te nemen, opdat de gemoederen eerst wat tot kalmte kunnen komen."

— Zaterdag-namiddag 22 Oct. is op de rijkswerf te Amsterdam met groote plechtigheid te water gelaten, het pantserschip „ Koningin Wilhelmina."

Onder een krachtige stortbui ontving de hoofdstad bij gelegenheid der beide koninginnen. Precies te 2.45 kondigde het geschut van de flottille de aankomst van den koninklijken trein aan. De bemanning paradeerde, de vlaggen salueerden.

De Koningin-regentes was in 't zwart. Het jonge Koninginnetje zag er allerliefs uit. Ze droeg een blauwe zeemansjekker met vergulde knoopen en een kleine marinepet als van de adelborsten. Het gewone enthousiasme begroette 't vriendelijke Koninginnetje. In 't paviljoen voor de tribune waren o. m. ter begroeting aanwezig de ministers, de commissaris der Koningin in N.-Holland, de burgemeester, vice-admiraal en verschillende andere autoriteiten. De dochtertjes van den minister van Marine en van den admiraal MacLeod boden ruikers aan. Onmiddellijk ving een honderdtal werklieden aan, de laatste stutten van het reusachtig gevaarte weg te nemen. Toen alles gereed was, hield de minister van marine een korte toespraak, nadruk leggende op de trouwe verknochtheid der zeemacht. Toen kwam het gewichtige oogenblik. Met een zilveren bijl hakte Koningin Wilhelmina een draad door, waardoor uit een koker zware gewichten neerploften, die de wig wegsloegen. Eene seconde van spanning... en het oorlogsschip gleed van de helling, hoog het water voor zich uitzweepend. Een donderend hoezee steeg op. Na het presenteeren van champagne, begaven HH. MM. begeleid door de Autoriteiten, wederom door het baldakijn naar de gereedstaande rijtuigen.

De zilveren bijl, een prachtstuk van de bewerking, en herkomstig uit fabriek van zilverwerken der firma Bonebakker en Zoon, is H. M. als herinnering aangeboden.

Het is besloten in een koffertje van wortelhout, rustende op vier zilveren leeuwenklauwen. Aan de binnenzijde van het deksel, dat met een zilveren kroon op blauw fluweelen kussen is versierd, leest men op een mat-zilveren plaat de inscriptie:

KONINGIN WILHELMINA.
Op stapel gezet 22 April 1891.
Te water gelaten 22 October 1892.

— De twee diplomaten, die onlangs wegens een onbeduidend geschil een pistoolschot wisselden, zijn beiden uit hun functie in Den Haag teruggeroepen.

Dit is ongetwijfeld het loon voor hun strijdlust.

Men schijnt te Berlijn en te Madrid te hebben ingezien, dat op diplomaten in de allereerste plaats de plicht rust, de wet te eerbiedigen.

In Nederland is de dwaze gewoonte om een geschil met pistool of degen te beslechten, gelukkig niet inheemsch en des te grooter ergernis moest daarom het bedrag der beide vreemdelingen geven.

Het bericht dat zij van hun post in Den Haag zijn ontheven, zal het duel aldaar wel niet in hooger aanzien brengen.

En daarover moet men zich verheugen!

BUITENLAND.

Rome.—Men beweert, dat Z. H. in het aanst. Consistorie een Kardinaal zal benoemen, gekozen onder de Bisschoppen van Zuid-Amerika. Deze benoeming wordt beschouwd als eene herinnering aan het 4e eeuwfeest van de ontdekking van Amerika. Tot nu toe heeft Zuid-Amerika nooit een Kardinaal gehad.

— Door *Le Monde* wordt gemeld, dat het bericht, als zou de H. Stoel reeds zijne toestemming hebben gegeven tot het huwelijk van den kath. Prins van Hohenzollern met de dochter van den protestantschen Hertog van Edinburgh, voorbarig is. Waarheid is, dat prins Ferdinand een eersten stap gedaan heeft, om te weten, of en op welke voorwaarden Rome hem dispensatie zou willen verleenen. Alvorens deze wordt geschonken, moet aan de voorwaarden worden voldaan, die voor een gemengd huwelijk gevorderd worden.

— In Januari zullen de feestelijkheden van het pauselijke Jubilé een aanvang nemen, en wel met eene kinder-hulde op Drie-Koningendag. Zooals Christus tot zijne apostelen zeide: "Laat de kleinen tot mij komen," zal zijn Stedehouder den kleinen den voorrang geven.

— De pelgrims van den Elzas, welke door de heerschende epidemie verhinderd waren, op vastgestelden datum naar Rome te gaan, worden in de maand Februari in de Eeuwige Stad verwacht: zij zullen den 19n dier maand de jubilé-Mis van Z. H. bijwonen. Onder leiding van den hr. Beiger, zullen 400 Elzassers zich naar Rome begeven.

Italie.—Men meldt, dat de Italiaansche regeering, gesteund door de Duitsche, aan Oostenrijk verlof vroeg, het Tractaat tusschen Oostenrijk en Italië openbaar te maken; Oostenrijk weigerde.

— De syndacus van Rome handhaaft zijn ontslag. Zijne houding vindt algemeen waardeering.

— In den laatsten tijd blijkt de Regeering zich het lot der lagere geestelijken bijzonder aan te trekken. Als dit gedaan wordt, als eene vergoeding voor de vele kerkelijke en liefdadige instellingen, die de Staat aan zich heeft getrokken, dan vergist men zich. Het doel schijnt te zijn, de geestelijkheid af te trekken van.... het Vaticaan. De liberale bladen prijzen deze handelwijze aan; maar de *Moniteur de Rome* verklaart, dat door deze handeling de Kerk tot eene dienares van den Staat wordt verlaagd. De strijd tegen de Kerk wordt thans niet op brutale en openlijke wijze gevoerd; neen, langs sluipwegen poogt men zijn doel te bereiken; men wil het Vaticaan door een quasi-gematigde politiek isoleeren, en met een gouden keten de geestelijkheid binden aan het tegenwoordige regime van bederf en onderdrukking. "Wij zijn geenszins beducht voor deze grove taktiek," zegt de *Moniteur* ten slotte, "zij bewijst, dat het Gouvernement tot het uiterste is gedreven, en tot alle denkbare middelen, hoe laag ook, zijne toevlucht neemt, om de graniet-rots van het Romeinsche pontificaat te verbrijzelen. Zijn pogen zal vergeefs zijn. Maar het heeft zijn nut te constateeren, waarop de nieuwe koers is gericht."

Frankrijk.— Het Columbusfeest werd in de O. L. V. kerk te Parijs, plechtig gevierd met eene pontificale H. Mis, opgedragen door Z. Em. kardinaal Richard. De leden van het Kapittel, vertegenwoordigers van alle kerkelijke Vereenigingen en Congregatiën, en eene talrijke menigte geloovigen vulden den ruimen tempel. Ook Gravin van Eu en vele Amerikanen woonden de plechtigheid bij. Onder de namiddag-godsdienstoefening verheerlijkte pater Feuillette Christophorus Columbus als een held des geloofs, van het betrouwen op God en der wetenschap. Er had daarna eene groote Processie plaats, waaraan o. a. deel genomen werd door vertegenwoordigers van de beide Orden welke heteerst de boodschap des heils naar Amerika gebracht hebben. Bijzonder plechtig werd het *Ave Maris stella* gezongen, onder welks tonen de nieuwe Wereld ontdekt werd. Ook de Derde Orde, in wier habijt de beroemde Wereld-ontdekker gestorven is, was talrijk vertegenwoordigd.

Belgie.— Reeds 17 mogendheden hebben hare gedelegeerden voor de, op initiatief der Amerikaansche Unie, te Brussel te houden internationale muntconferentie aangewezen.

Duitschland.—Zaterdag 22 Oct. vierde de Keizerin haren 34n verjaardag. De Groothertogin van Baden hield de jonge Prinses op den arm gedurende de Doopplechtigheid. Bij een keizerlijk besluit werdt, bij deze gelegenheid, aan ruim 400 vrouwelijke veroordeelden kwijtschelding van straf geschonken, met last tot onmiddelijke in-vrijheidstelling.

— De voorbarige openbaarmaking van de nieuwe legerwet in de *Köln. Z.*, wordt in de verschillende persorganen in heftige artikelen besproken, want zaterdag was nog pas de strikste geheimhouding afgekondigd, dewijl het ontwerp nog eerst aan den Bondsraad ingediend is, en daar nog allerlei wijzigingen in kunnen gebracht worden, zonder dat iemand er iets van verneemt. Dit is nu niet mooglijk, en men vraagt zich af, of de openbaarmaking niet eene politieke bedoeling, eene beweging voor of tegen Caprivi zijn kan. Gedeeltelijk is al deze toorn toe te schrijven aan broodnijd tegen de *Kölnische*; maar er komt teleurstelling bij, omdat het blijkt, dat alles, wat verteld is van te-gemoet-komingen, die Caprivi reeds gedaan zou hebben, feitelijk op niets neêrkomt. Zijn ontwerp eischt eene jaarlijksche verhooging der legersterkte in vredestijd met 86,519 man, waarbij dan nog 15,000 komen, die tegenwoordig vroeger naar huis gezonden worden; maar voortaan waarschijnlijk onder de wapens zullen blijven, zoodat er dan jaarlijks 100,000 man meer zullen gelicht worden. De legersterkte op voet van vrede is voor den tijd van 1 October 1893 tot 31 Maart 1899 bepaald op 492,068 man.—De kosten voor de vermeerdering worden opgegeven te bedragen 67 millioen voor eens voor aanschaffing van materieel en 84 millioen jaarlijks voor onderhoud der troepen; maar Eugen Richter rekent in de *Freis. Z.* uit, dat er nog 200 millioen mark voor het bouwen der noodige kazernes voor het vergroote leger bij zullen ko-

men. De regeering biedt niet eens, om dit goed te maken, den 2jarigen diensttijd aan; integendeel die van 3 jaren blijft bestaan. In de Memorie van toelichting wordt aangevoerd, dat de toestand ten opzichte van het krijgswezen in Duitschlands' nadeel is veranderd. Het vroegere overwicht is verdwenen. Frankrijk heeft eene legersterkte op voet van oorlog van 4,053,000, Rusland van 4,556,000 man, en Duitschland zal door de voorgestelde hervorming eene sterkte van 4,400,000 kunnen bereiken.

Engeland. — Ter beantwoording aan eene deputatie van het anti-slavernij-genootschap, welke kwam spreken over het protectoraat over Uganda en de rijkswaarborg voor den Momba-spoorweg, verklaarde lord Rosebery, dat de Regeering niet onverschillig was voor deze zaken. Nadat zij de hand aan den ploeg heeft geslagen, kan zij zich niet terug trekken. Met deze verklaring verbindt de regeering zich nochthans niet tot eene bepaalde staatkunde; maar wel kon lord Rosebery verklaren, dat de zaak, waarover de deputatie kwam spreken, ook volgens de Regeering zelve eene gewichtige plaats onder hare werkzaamheden moest innemen.

— De nieuwe lord-mayor van Londen, Stuart Knill, is, volgens gewoonte, van zijn sheriff vergezeld, door den lord-kanselier Herschell in het huis der lords ontvangen. Lord Herschell bracht de vijandige gezindheid in herinnering, die de verkiezing van den kath. lord-mayor in zekere kringen verwekt had. Hij zei verder, dat een katholiek vroeger niet zou kunnen gekozen zijn; maar de veldslag voor de godsdienst-vrijheid is nu gelukkig gewonnen, en het geloof is niet langer een beletsel voor eenig recht, evenmin als het op voorrechten aanspraak kan doen gelden.

— Bij het protestantsche congres te Portsmouth, heeft dr. Bernardo een overzicht gegeven van den wasdom der Kath. Kerk in Groot-Brittannië. Hij deelde meê, dat in 42 jaren tijds de Kerk in Engeland met 1872 R. C. priesters was vermeerderd: 1117 nieuwe gebedenhuizen werden opgericht, benevens 584 vereenigings-localen, terwijl het aantal kath. colleges van 11 in 1851, tot 53 in 1888 klom. In het diocees Westminster neemt de kath. bevolking met 1000 zielen per jaar toe, en er zijn thans in Lancashire 12maal meer katholieken, dan vóór 73 jaren.

Spanje. — Het berichtje over het katholieken-congres te Sevilla, voorkomende in de *Cur. Ct.* van 25 dezer, wordt in de katholieke bladen een weinig anders gelezen. Het katholieken-Congres te Sevilla, heeft vele belangrijke besluiten genomen, betreffende practische verweer-middelen tot verdediging der Kerk, als: het vormen eener commissie van katholieke advokaten, welke alle bladen zullen vervolgen, die den katholieken godsdienst *beleedigen;* het bestrijden der *godsdienstlooze* school en der laïciseering van scholen onder leiding van Broeders of Zusters; het proclameeren van onderwijs-vrijheid voor Orden en Congregatiën; het wijzigen der strafwet, om alle aanrandingen van den godsdienst te kunnen straffen; het herstellen der censuur op de schouwburgen; het bevorderen van mildere bijdragen voor den St. Pieterspenning, en het invoeren van een quitantie-zegel van 10 centimes voor *sommige* betalingen, *ten bate* van godsdienstige vereenigingen. Ten huize van den Aartsbisschop vergaderden de Bisschoppen, om, naar verondersteld wordt, een manifest op te stellen, dat aan de Koningin-Regentes zal gericht worden, om het herstel van het wereldlijke macht des Pausen te bevorderen. Zondag daarna waren de te Sevilla aanwezige Prelaten genoodigd aan een diner ten Hove.

— De kazerne te Palamas gelegen tusschen Tariffa en kaap Trafalgar, werd door 200 gewapende mannen aangevallen en vermeesterd. De wapenen, die in de gevangenis aanwezig waren, werden door de roovers buit gemaakt en 8 karabiniers gevangen genomen. De karabiniers werden dikwijls door gewapende smokkelaars aangevallen, maar gewoonlijk zijn deze bende minder talrijk dan thans het geval was. De overheid heeft maatregelen genomen, om de schuldigen te straffen.

Portugal.—Bij de kamer-verkiezingen behoudt het ministerie wel de meerderheid; maar de minister-president, Diaz Ferreira, heeft in zijn kiesdistrict Aveira, dat hij nu 20 jaar vertegenwoordigde, de nederlaag geleden.

Griekenland.—De gezanten te Athene, hebben den Koning de gelukwenschen hunner Souvereinen overgebracht, ter gelegenheid van koning Georgo's zilveren bruiloft.

— Nadat Griekenland reeds allerlei moeilijkheden aan Bulgarije en Rumenië heeft veroorzaakt, schijnt het thans heimelijk bezig te zijn, ook Turkije te belagen. De Turksche overheid heeft ten minste den directeur van het Grieksche lyceum te Monastir, gevangen genomen, als pogende een opstandelingen-genootschap te vormen, en met de geheime comités op Creta in verbinding te staan. De ten zijnen huize in beslag genomen papieren, zijn naar Konstantinopel opgezonden. Voorzeker zal Griekenland tegen het gebeurde protesteeren en verwikkelingen zoeken, tot groot genoegen van Rusland, waarmede het in verstandhouding staat.

Turkije.—Rusland vraagt vrijen doortocht door de Dardanellen voor zijne vloot der Zwarte Zee en voor oorlogs-materieel. De Porte schijnt te duchten, dat dit enkel de inleiding is voor het eischen van andere concessiën, mooglijk wel de herziening van het tractaat van Berlijn.

— Rusland heeft de organisatie zijner Marine in de Zwarte Zee zoo hoog opgevoerd, dat het vervoer van eene geheele divisie van 20,000 man, van het eene punt der kust naar een ander, nu mooglijk is. Bij de weerloosheid van Konstantinopel zou eene overrompeling daarvan licht denkbaar wezen; men vreest, dat Rusland den Sultan daarmeê zal dreigen, om zoo aan de Dardanellen gewichtige voordeelen te kunnen afpersen.

Oostenrijk-Hongarije.—In de financieele commissie der Hongaarsche delegatie verklaarde de minister van Eeredienst, dat hij nog geene opheldering kon geven omtrent de staatkunde der Regeering op godsdienstig gebied, maar dat de Regeering hare beginselen ten opzichte van den Israëlietischen godsdienstvorm handhaafde. Over de keus van den Aartsbisschop van Agram, was men ten Vaticane in onderhandeling. De Regeering handhaaft op drie het aantal Kardinalen voor Hongarije.

— Keizer Frans Jozef moet zeer beslist geweigerd hebben tot de invoering van het "burgerlijk huwelijk" zijne toestemming te geven, die door den minister van eeredienst, graaf Czáky, en de ministers Wekerle en Szilágyi verlangd wordt. Er hebben daarom opnieuw geruchten geloopen, dat dit driemanschap van kultuurkamps-ministers zal aftreden; maar van den anderen kant wordt al het mooglijke gedaan, om hun aanblijven te verzekeren.

Denemarken.—De grensambtenaren kwamen onlangs in een moeilijk parket. Sedert geruimen tijd waren zij op het spoor gekomen, dat er ergens, op groote schaal, ontduiking van de invoerrechten plaats had. Dezer dagen nu kwamen zij tot de ontdekking, dat hun vermoeden gegrond was. De schuldige is niemand anders dan de secretaris van een der buitenlandsche legatiën, welke, van den vrijdom van invoerrechten voor zich en zijn gezin, misbruik maakte, om, in overleg met eenige winkeliers, aanzienlijke hoeveelheden winkelvoorraden binnen te smokkelen, die later in den handel werden gebracht. De grensbeambten konden natuurlijk tegen den diplomaat geen procesverbaal opmaken; maar zij stelden den minister van buitenlandsche zaken met het gebeurde in kennis, die waarschijnlijk de terugroeping van den indelicaten diplomaat en vergoeding van de schade, door hem aan de schatkist veroorzaakt, zal eischen.

Zwitserland.—De uitslag van het proces, wegens het ongeluk op de stoomboot "Montblanc, is, dat de directeur der maatschappij, Rochat, de machinist en de werf-opzichter, aan wier plichtverzuim men het ongeluk weet, zijn vrijgesproken.

Rusland.—De nieuwe minister van financiën doet zijn best, om den financieelen toestand zoo gunstig mooglijk voor te stellen. Nu weêr heet het, dat eene nieuwe leening niet noodig is; maar hierbij denke men aan het "de druiven zijn zuur;" want het moet onbetwistbaar gebleken zijn, dat Rusland erniet in geslaagd is, eene leening in Frankrijk te plaatsen. Naar gemeld wordt, had Witte te Parijs 500 millioen fr. willen opnemen à 4 pCt., tegen een koers van uitgifte van 96 pCt. In den loop der onderhandelingen liet de minister zich tot op 90 pCt. afdingen. Maar het hoofd der financieele groep, met wien de onderhandeling werden gevoerd, stelde verscheidene voorwaarden, en wilde voorts nauwkeurig weten, waar de meer dan 200 millioen fr, aan effecten waren gebleven, die van de vorige leening niet konden worden geplaatst. De tegenwoordige minister scheen niet in staat geweest te zijn, de noodige inlichtingen te kunnen geven; en zoo sprongen de onderhandelingen af.

Amerika.—Daar president Harrison door de ziekte zijner vrouw verhinderd was, de feesten ter eere van Columbus bij te wonen, heeft Cleveland geschreven, dat hij daar evenmin wenschte tegenwoordig te zijn, daar hij geen voordeel wilde hebben van de treurige familie-omstandigheden van zijn mededinger naar het presidentschap. Dergelijke ridderlijke kieschheden zijn in Amerika, en ook elders, zeldzaam.

De echtgenoote van den President der Unie, mevr. Harrison, is, na een langdurig lijden, bezweken. Haar overlijden wordt wellicht oorzaak, dat de kansen voor Harrison's herkiezing stijgen. Het Amerikaansche volk heeft al meer getoond veel sentimentaliteit te bezitten, die men eerder in eene monarchie dan in eene republiek zou zoeken.

— De *World* verneemt, dat al de wisselwachters der Vereenigde Staten eene monster-werkstaking voorbereiden, die in Mei zal beginnen en waarmede ze, het verkeer naar de tentoonstelling te Chicago bedreigend, inwilliging hunner eischen hopen te verkrijgen. Nu ze zoo goed zijn vooraf te waarschuwen, wordt dat gevaar zeker veel minder.

China.—In de provincie Shensi is weêr een volksoproer ontstaan tegen de christenen. Dezen zijn mishandeld, sommigen verminkt en gedood, terwijl ook eenige Europeesche zendelingen, dat lot hebben gedeeld. De zending aldaar bestaat uit 30 Fransche Franciscaner Paters, een 26-tal Anglicaansche zendelingen en een 3tal Zweedsche doopsgezinde evangelie-verkondigers. De verre afstand maakt het brengen van hulp moeielijk; de naastbij gelegen haven Hankow ligt op een afstand van 400 mijlen.

— Eene geweldige overstrooming der Geele Rivier, waarbij 50,000 menschen verdronken, wordt gemeld; terwijl er nog veel meer zullen moeten omkomen, tenzij de Staat voedsel schaft.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris. *13 Nov:* — Debátenan tocanti e lei riba prensa tabata fuerte den cámara di diputádonan, ma no tabatin ainda votación. Debátenan ta na favor di gobierno.

Directornan di Canal di Panamá a obtené tres luna pa nan prepará nan defensa.

Na España nan a matá 9 prisionero, condená na trabao forzá, koe a tratá di huí.

Francois, e anarquista arrestá na Londres, a ser entregá i hibá Paris.

Algún delegado americano koe ta bai e convención monetaria, a yegá Londres de paso pa Bruselas.

Antayera conde Roseberry a inaugurá busto di John Macdonald, den catedral di San Pablo.

Paris. *19 Nov:* — Discusionnan riba e asunto di Carmaux i riba e lei tocanti prensa anarquista, ta continuá. Actitud di diputadonan ta doena di conocé más ó menos koe gabinete lo triunfá.

Ministro Loubet a tené un discurso koe a haci él ganá mayoría.

Capitán Cremieux-Foa a moeri na consecuencia dje heridanan grave recibí na Dahomey.

Según noticia di Samoa tabatin den último encuentro entre e géfenan rival, gran número di víctima i 2 ciudad destruí.

11 caso nobo di cólera na San Petersburgo.

Londres. — Ultima reunión di conceho di ministronan a durá largo, pa motivo koe a ser descutí varios artículo dje lei *Home rule.* Nan ta keré koe conservadornan i unionistanan liberal lo uní.

Paris. *20 Nov:* — Un discurso nobo di Mr. Loubet, presidente di conceho, a evitá un crisis ministerial. Cámara a huzgá conveniente di adoptá e lei riba prensa anárquista, coe 329 voto contra 228.

La reina di Inglaterra a yegá Windsor. Nan ta sigurá koe cuestionnan financiera tabata la causa dje complicacionnan durante discusión dje *Home Rule.* Elección dje conservador Mr. Frank Jones a ser anulá.

Paris. *21 Nov:* — Den discusión dje asúntonan tocanti canal di Panamá, Mr. Floquet a ser acusá di a pidi compañía 300,000 franc pa haci un campaña contra Boulanger. Freycinet tambe a ser acusá, ma él a rechazá toer cargo contra dj'éle.

Nan a haljá barón Reinach, complicá tambe den e negocio di Panamá, morto riba su cama.

Lo tin un jubileo na París pa motivo koe cólera a caba.

Huelga di fundidornan di Homestead a terminá.

Paris. — *22 Nov:* Trópanan francés a drentá Abomey, capital di Dahomey,

Unánimamente cámara di diputádonan a ordená un enquête (investigación) parlamentaria tocanti e asuntonan di compañía di canal di Panamá.

11 caso di cólera na Bruselas i 6 na San Petersburgo.

Paris. — *23 Nov:* Cámara di diputádonan a nombra e comisión di enquête tocanti canal di Panamá.

Lesseps ta gravemento maloe. Su familia ta tené e cuestionnan sconde di p'éle.

Emperador Wilhelm a habrí Reichstag.

Discurso oficial a tratá principalmente riba e lei nobo militar, i emperador a insistí pa él ser aceptá.

Na e momento aki e conferencia monetaria a reuní na Bruselas.

Varios víctimas na Irlanda na consecuencia di inundación.

Tres mugeres afortunadas.

PRESENTAREMOS primero á la mayor edad. Se llama la Sra. Jessie Russell, y vive cerca de la ciudad de Nueva York en América. Nació en Londres en 1787 y por lo tanto tiene 105 años de edad. Recuerda muchos incidentes de su infancia y conserva todavía vestigios de pasada hermosura. Sus ojos son vivos y se animan cuando habla. Conserva por completo sus facultades mentales. Baja dos tramos de escaleras para cada comida, y vuelve á subirlas luego sin asistencia alguna. Hasta hace tres años ha asistido constantemente á la iglesia bautista de Greenwood. Su vista es excelente; lee los periódicos diariamente, y toma un gran interés en las noticias de Inglaterra. No ha tenido en su vida ninguna enfermedad seria, y su apetito y digestión son casi tan buenos como hace cincuenta años.

La segunda muger dice: "Desde que era niña he sufrido con enfermedades. Hace trece años me sobrecogió una impresión pesada lánguida y fatigosa. El blanco de mis ojos se tiñó de amarillo, mi cutis se volvió cetrino y mis manos y pies fríos y viciosos. Mi boca adquirió mal gusto, especialmente por las mañanas, y con frecuencia arrojaba un fluido amargo y espumoso. Sentía dolores en el pecho y costados, cardialgía y flatulencia.

"Por cuatro años sufrí así, y celebraré poder recomendar la medicina que finalmente me curó.

"(firmado)
(Mrs.) FRANCES EMILY SMITH.
"49a. Woodhouse Street, Leeds,
"Enero 25, 1892."

La tercera muger dice: "He estado delicada toda mi vida. Durante los últimos seis años me he sentido cansada lánguida y débil. Tenía un apetito pobre y mal gusto de boca, sin tiendo un dolor después de cada bocado que comía.

"Sufría vahidos, sintiéndome con frecuencia próxima á caer. Sentía continuas náuseas, pero nunca podía arrojar nada á pesar de los esfuerzos que hacía. En mi costado derecho sentía un dolor sordo, y entre los hombros otro terrible. Nunca supe lo que era estar bien. Después de estar en pie por un largo rato me sobrevenía una gran hinchazón en las piernas. Ningún médico ó medicina me aliviaba: es decir hasta que tomé la que me devolvió la salud. Nunca me he sentido tan bien como me siento ahora,

"(firmado) (Mrs.) SARAH SHARMAN.
"Glinton cerca de Market Deeping,
"Febreo 19, 1892."

Por qué colocamos estas tres mugeres en un grupo, la venerable muger americana y las otras dos de Inglaterra? Ninguna relación existe entre ellas ni llegará á existir. Lo hacemos solamente para demostrar cuan dichosamente y por cuanto tiempo puede vivir una muger si llega á escapar la enfermedad que en todas partes amenaza á su sexo; así como para hacer ver que aquellos que han estado agoviados y atormentados con ella, pueden ser curados, y saborear una vez más las delicias de la salud.

La Sra. Smith termina su carta con estas palabras: "Después de tomar tres botellas del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, todo dolor y achaques desaparecieron, y nunca más conocí la enfermedad que por tanto tiempo me había molestado, ó sea indigestión y dispepsia. Conozco otras personas que han sido benéficadas por este Jarabe. Todos los pacientes deberían usarlo."

La Sra. Sharman añade que después de haberse medicinado y medicinado y ensayado todo sin conseguir ningún resultado, el Sr. Webster un tendero de Glinton la preguntó por que no tomaba el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Siguió este consejo y su salud no tardó mucho en volver. "Nunca podré hablar demasiado bien del Jarabe de la Madre Seigel!" dice, á cuya opidión nos debemos adherir, pues un remedio que puede en pocas semanas poner término á un caso di indigestión y dispepsia crónica vale ciertamente un mundo ó dos.

Aquí tienen Uds. pues estas tres Sras. inglesas — una, tan afortunada que ha vivido más de un siglo sin enfermedad alguna; las (todavía más afortunadas) que han experimentado las amarguras del sufrimiento y los placeres del restablecimiento. Ay de mí! Ay de mí! Cuan difícil es poder decir quien es el que sale mejor parado en este raro mundo.

Al dirigirse el lector á los Señores A. J. White,

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Caracas.	Veneznel.	Philadelphia	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia
Vertrekt van NEW YORK....	Nov. 2	Nov. 12	Nov. 23	Dic. 3	Dic. 14	Dic. 24
Komt aan te CURAÇAO	„ 8	„ 18	„ 29	„ 9	„ 20	„ 30
Vertrekt van „	„ 9	„ 19	„ 30	„ 10	„ 21	„ 31
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 10	„ 20	Dic. 1	„ 11	„ 22	Enro. 1
Vertrekt van „	„ 10	„ 21	„ 1	„ 12	„ 22	„ 2
Komt aan te LA GUAYRA..	„ 11	„ 22	„ 2	„ 14	„ 23	„ 3
Vertrekt van „ ..	„ 15	„ 25	„ 6	„ 16	„ 27	„ 6
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 16	„ 26	„ 7	„ 17	„ 28	„ 7
Vertrekt van „	„ 16	„ 26	„ 7	„ 17	„ 28	„ 7
Komt aan te CURAÇAO	„ 17	„ 27	„ 8	„ 18	„ 29	„ 8
Vertrekt van „	„ 18	„ 29	„ 9	„ 20	„ 30	„ 10
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„ 19	„ 30	„ 10	„ 21	„ 31	„ 11
Komt aan te NEW-YORK..	„ 25	Dec. 6	„ 16	„ 27	Enro. 6	„ 17

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Nov. 19	Nov. 30	Dic. 10	Dic. 21	Dic. 36
Komt aan te MARACAIBO......	20	Dic. 1	11	22	Euro. 1
Vertrekt van „	26	6	17	27	1
Komt aan te CURAÇAO........	27	7	18	28	7

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Imprenta de la Librería de A. Bethencourt é Hijos, Curaçao.